

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Maastricht, van 19 oktober 2011 in zaak nr. 11/10484 in het geding tussen:

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 2 maart 2011 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling, mede voor haar minderjarige kinderen, om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 oktober 2011 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1, www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien een bestuursorgaan na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking neemt, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1, www.raadvanstate.nl). Slechts indien en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kan de bestuursrechter dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen toetsen.

2. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan doen zich niettemin geen feiten of omstandigheden voor die een - hernieuwde - toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

3. De vreemdeling heeft eerder een aanvraag tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend, welke aanvraag bij besluit van 19 augustus 2009 is afgewezen.

Dat besluit had geen betrekking op de hier te lande te lande geboren zoon en dochter van de vreemdeling. Omdat het besluit van 2 maart 2011 wat hen betreft derhalve niet van gelijke strekking is als het besluit van 19 augustus 2009, is op het voor hen tegen het besluit van 2 maart 2011 ingestelde beroep, voormeld beoordelingskader niet van toepassing.

Omdat wat betreft de vreemdeling het besluit van 2 maart 2011 wel van gelijke strekking is als het besluit van 19 augustus 2009, is op het door haar tegen het besluit van 2 maart 2011 ingestelde beroep het onder 1. vermelde beoordelingskader wel van toepassing.

4. In grief 1 klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte er van uit gegaan is dat hij in de eerdere asielprocedure van de vreemdeling slechts de door haar gestelde identiteit en herkomst niet aannemelijk heeft geacht en niet ook haar gestelde Somalische nationaliteit.

4.1. In het besluit van 19 augustus 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie zich, mede onder verwijzing naar het daarin ingelaste voornemen, op het standpunt gesteld dat gerede twijfel bestaat over de door de vreemdeling gestelde identiteit en herkomst, nu blijkens een door het Bureau Land en Taal verrichte taalanalyse van 5 december 2007 de vreemdeling eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië. Uit dat besluit, noch het voornemen daartoe kan worden afgeleid dat de twijfel van de staatssecretaris tevens betrekking heeft op de door de vreemdeling gestelde Somalische nationaliteit. In de eerdere procedure is de door de vreemdeling gestelde Somalische nationaliteit derhalve niet uitdrukkelijk in twijfel getrokken. Hoewel dit niet er aan in de weg staat dat de minister in het kader van een opvolgende aanvraag alsnog reden ziet om de door een vreemdeling gestelde nationaliteit in twijfel te trekken, heeft de rechtbank bij de beoordeling of de vreemdeling nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden heeft aangevoerd dan wel sprake is van een relevante wijziging van het recht, als hiervoor bedoeld, terecht de door de vreemdeling gestelde Somalische nationaliteit als uitgangspunt genomen.

De grief faalt.

5. In grief 2 klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het op zijn weg had gelegen om de vrees voor besnijdenis van de dochter van de vreemdeling te beoordelen in het licht van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) en dat bij gebreke daarvan het besluit van 2 maart 2011 wegens een motiveringsgebrek voor vernietiging in aanmerking komt.

Daartoe betoogt hij ten aanzien van de vreemdeling dat, nog daargelaten dat de door haar gestelde Somalische nationaliteit in twijfel is getrokken, de geboorte van haar dochter en de vrees voor haar besnijdenis eerst nieuwe feiten behelzen, indien de dochter om die reden in het bezit is gesteld van een asiilvergunning.

Ten aanzien van de kinderen betoogt de minister dat, nu niet aannemelijk is dat de vreemdeling en haar kinderen afkomstig zijn uit Somalië, niet beoordeeld kan worden of de dochter bij terugkeer naar dat

land een reëel risico op genitale verminking loopt, zodat de aanvragen voor zover die namens hen zijn ingediend, terecht zijn afgewezen.

5.1. Volgens het landgebonden asielbeleid voor Somalische vreemdelingen, zoals dat luidde ten tijde van belang, komen meisjes die bij terugkeer naar Somalië een reëel risico op genitale verminking lopen, in aanmerking voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000). De ouder, die genitale verminking van zijn dochter vreest, kan in dat geval eveneens krachtens die bepaling in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Hierbij wordt van de betrokkenen niet verlangd dat zij zich tot de autoriteiten hebben gewend voor bescherming. Daarnaast wordt er in beginsel geen vestigingsalternatief in Somalië aanwezig geacht om zich te onttrekken aan genitale verminking.

5.2. Voor de vreemdeling geldt de geboorte van de dochter en de vrees voor haar besnijdenis niet als nieuw gebleken feit of veranderde omstandigheid, als hiervoor bedoeld. Daartoe is van belang dat door de vreemdeling niet is aangetoond dat de dochter vanwege een reëel risico op genitale verminking bij terugkeer naar Somalië in het bezit is gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd krachtens artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 en door het ontbreken van die verblijfsvergunning op voorhand is uitgesloten dat de gestelde feiten en omstandigheden kunnen afdoen aan het eerdere ten aanzien van de vreemdeling genomen besluit (uitspraak van de Afdeling van 14 december 2010 in zaak nr. 201005704/1/V2; www.raadvanstate.nl). De rechtbank heeft dit niet onderkend.

5.3. Zoals onder 3. is opgemerkt, geldt wat betreft de kinderen van de vreemdeling dat op het beroep, voor zover dat namens hen is ingesteld, het onder 1. vermelde beoordelingskader niet van toepassing is. In het besluit en het daarin ingelaste voornemen heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat niet aannemelijk is dat de vreemdeling en haar kinderen afkomstig zijn uit Somalië, zodat niet beoordeeld kan worden of de dochter bij terugkeer naar dat land een reëel risico op genitale verminking loopt. Daartoe heeft de minister er op gewezen dat de vreemdeling in weerwil van hetgeen in de eerdere asielprocedure in rechte is komen vast te staan, vasthoudt aan haar gestelde herkomst uit Zuid-Somalië en dat derhalve thans onduidelijk is waar zij vandaan komt. Het enkele feit dat in voormelde taalanalyse is geconcludeerd dat de vreemdeling Somalisch spreekt zoals dat gangbaar is in Noord-Somalië, acht de minister onvoldoende om aan te nemen dat de vreemdeling uit dat gebied afkomstig is, nu die spraakvorm ook voorkomt in landen rondom Somalië en de vreemdeling heeft verklaard nimmer in Noord-Somalië te hebben verbleven.

De rechtbank heeft haar oordeel dat aan het besluit van 2 maart 2011 een motiveringsgebrek kleeft, gebaseerd op haar vaststelling dat in de eerdere procedure van de vreemdeling haar gestelde Somalische nationaliteit niet in twijfel is getrokken en dat besnijdenis in geheel Somalië voorkomt. Door aldus te overwegen heeft de rechtbank nagelaten te toetsen of het standpunt van de minister ten aanzien van de kinderen dat niet

aannemelijk is dat zij uit Somalië afkomstig zijn en derhalve niet beoordeeld kan worden of de dochter in dat land een reëel risico loopt op genitale verminking, in rechte stand kan houden en heeft zij in zoverre op onjuiste gronden geoordeeld dat sprake is van een motiveringsgebrek.

5.4. Gelet op het voorgaande slaagt grief 2.

6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt het volgende overwogen.

7. Nu in hetgeen is aangevoerd geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn gelegen, zich evenmin een relevante wijziging van het recht voordoet en voorts hetgeen is aangevoerd geen grond biedt voor het oordeel dat het hier gaat om een geval als omschreven in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, Bahaddar tegen Nederland, van 19 februari 1998, nr. 145/1996/764/965, JV 1998/45, is er voor toetsing van het besluit van 2 maart 2011 geen plaats. De Afdeling zal het door de vreemdeling ingestelde beroep tegen het besluit van 2 maart 2011 alsnog ongegrond verklaren.

8. Hieruit volgt dat ten aanzien van de kinderen niet aannemelijk is gemaakt dat zij uit Somalië afkomstig zijn en de minister zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat hij derhalve niet kan beoordelen of de dochter van de vreemdeling bij terugkeer naar Somalië een reëel risico loopt op genitale verminking. Het namens de kinderen ingestelde beroep is derhalve eveneens ongegrond.

9. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 19 oktober 2011 in zaak nr. 11/10484;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.M. Bosma, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

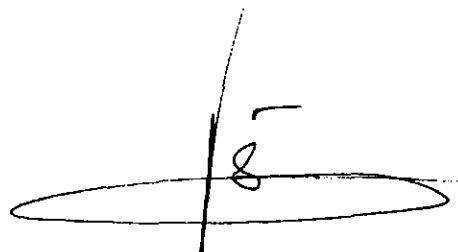
w.g. Bosma
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 oktober 2012

434.

Verzonden: 12 oktober 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser